

Lov kan komme; men forsaavidt det ærede Medlem da meente, at da vilde det heldige Tilfælde indtræde, at Balls og Benmetoftes Midler da endog fuldstændig fundatsmæssig kunde komme hele Befolkningen tilgode, da skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det kun vilde være den Deel af Befolkningen, som havde Raad til at betale 2000 Rd. i Indskrivningspenge — altsaa forsaavidt en ringe Deel af Befolkningen — der vilde komme til at nyde Godt deraf.

Bønloffe: Jeg har begjært Ordet tildeels for at anbefale Forslaget under Nr. 12. Det forekommer mig at være en meget heldig Maade at udvilde Postvæsenet paa; thi det er vist, at man mange Steder paa Landet trænger haardt til en større og bedre Udvikling i saa Henseende. Skjøndt jeg kunde ønske, at denne Foranstaltning laa mere directe i Postvæsenets Haand, skal jeg dog ikke have Noget imod Forslaget. Der er endnu paa enkelte Steder ikke saa faa Mangler ved dette Postbefordringsvæsen, hvad jeg maaffee turde henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa. Der er blandt de Brevsamlingssteder, som der her er Tale om, Steder, som gjælde for at ligge ved temmelig store Røtter, og hvorfra man kan blive indskreven og komme med Posten, forsaavidt der er Plads i Diligencen, naar den kommer fra en tidligere Station. Jeg skal ikke gaae saavidt at forlange, at der skal oprettes Poststationer med Extrabefordring fra disse Steder, skjøndt jeg næsten vilde ansee det for praktisk rigtigt, at det skete, eftersom Postvæsenet holder Befordring til at gaae derfra til en Kjøbstad, men der er andre, mindre betydelige Foranstaltninger, som jeg kunde ønske iværksfattede. Der er saaledes et Sted, der ligger mellem Grenaa og Aarhus, og som hedder Rønne; der gaaer Posten forbi hver Dag, og der er Postbefordring 3 Gange om Ugen fra Rønne til Randers. Uagtet alt dette, er der ingen Sikkerhed for, at man kan komme med Posten. Det skal jeg nu heller ikke forlange, det vilde maaffee være for Meget, men muligten kunde Forholdet ordnes saaledes, at Rejsende, naar de komme dertil ved Nattetide — jeg troer, Posten kommer omtrent Kl. 1 om Nat-

ten — da ikke skulle gaae paa Landeveien og vente, til Posten kommer; der er nemlig ingen Ventefal, uagtet det som sagt er et Sted, hvortil der kommer mange Rejsende. Jeg vil derfor henstille til den høitærede Ministers Overveielse, om det ikke var muligt, at der for en billig Penge kunde blive oprettet en Ventefal der. Saavidt mig bekendt, har vedkommende Postepediteur tilbudt for 15 à 20 Rd. at holde en Ventefal, der skulde være opvarmet om Vinteren, men Postvæsenet har hidindtil sat sig derimod.

Finantsministeren: Jeg ønsker den- gang at begynde bagfra, og navnlig da ved det Forslag, der er stillet af det ærede Mindretal, og som idag har været Gjenstand for den vidtløftigste Debat. Af det Meget, den ærede Forslagsstiller, som førte Ordet for Mindretallet, har sagt, var der blandt Andet det Sande, at Forslaget ogsaa har foreligget ifjor, og at Regjeringen dengang med stor Alvor satte sig imod det. Situationen er ganske den samme laar, idet jeg ikke seer, at der er foregaaet det Allermindste, som kunde forandre Regjeringens Stilling ligeoverfor disse Spørgsmaal. Jeg skal forøvrigt aldeles ikke indlade mig paa denne Debats Realitet, jeg mener dermed den reale Sammenhæng af de Forhold, her ere tilstede; thi disse Sager foreligge efter min Mening ikke og bør ikke komme til at foreligge. Dersom Thinget ønsker at faae dem behandlede, da gives der dertil en anden og meget naturligere Vej, og det er den, at indbringe dem gennem særlige Lovforslag. Da først — og dette er ogsaa med Sandhed blevet bemærket af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther) — vil der være Tid og Leilighed til nærmere at undersøge disse Sagers retslige og oeconomicke Stilling og at træffe de Bestemmelser om dem, som man finder at være passende og overensstemmende med Statens Løve. Men Grunden, hvorfor jeg her modsætter mig, og i Regjeringens Navn med al den Alvor, jeg kan, modsætter mig det foreliggende Forslag, er den, at jeg ikke vil tillade, at den Slags Ting uforberede komme ind paa Finantsloven, og at — tilgiv mig, at jeg siger det — Hensigten